

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE SANITAT, SERVEIS SOCIALS I IGUALTAT

13811 *Reial decret 1051/2013, de 27 de desembre, pel qual es regulen les prestacions del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, establertes a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.*

L'article 10.3 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, disposa que el Govern, mitjançant reial decret, ha d'aprovar els criteris establerts pel Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència per determinar la intensitat de protecció dels serveis i la compatibilitat entre aquests. Així mateix, l'article 20 de la Llei esmentada estableix que les quanties de les prestacions econòmiques, una vegada acordades pel Consell Territorial, han de ser aprovades pel Govern mitjançant reial decret.

En compliment dels manaments anteriors va ser aprovat el Reial decret 727/2007, de 8 de juny, sobre criteris per determinar les intensitats de protecció dels serveis i la quantia de les prestacions econòmiques de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Així mateix, va regular els casos de desplaçaments entre les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, i la protecció dels emigrants espanyols retornats.

Amb posterioritat, el Reial decret 727/2007, de 8 de juny, ha estat modificat pel Reial decret 175/2011, d'11 de febrer, i pel Reial decret 570/2011, de 20 d'abril.

El Reial decret 175/2011, d'11 de febrer, va incorporar els criteris sobre les intensitats de protecció dels serveis, l'import de les prestacions econòmiques i els requisits i les condicions d'accés a la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar que es puguin reconèixer a les persones en situació de dependència en grau I, de dependència moderada, ja que durant 2011 van tenir accés al Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (d'ara endavant SAAD) les persones valorades en aquest grau.

El Reial decret 570/2011, de 20 d'abril, va regular un nou indicador d'actualització de la quantia de les prestacions econòmiques i va incorporar una disposició relativa a les quotes a la Seguretat Social i per formació professional derivades de la prestació econòmica de cures en l'entorn familiar. Així mateix, va establir les prestacions econòmiques de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, per a l'exercici 2011.

El Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, en la sessió celebrada el dia 12 d'abril de 2012, va aprovar l'avanç de l'avaluació de la Llei transcorreguts els cinc primers anys d'aplicació d'aquesta, i va adoptar l'acord d'emprendre les millores en el SAAD que fossin necessàries per assegurar-ne la sostenibilitat. Així mateix, a la reunió mantinguda el 10 de juliol de 2012 va aprovar l'avaluació de resultats que preveu la disposició final primera de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, i les propostes de millora necessàries per assegurar la sostenibilitat present i futura del sistema, i va adoptar uns criteris comuns mínims per a tot l'àmbit nacional en el desplegament de la Llei esmentada, amb la incorporació de la modificació de la classificació de la situació de dependència, les intensitats del servei d'ajuda a domicili, l'ampliació de la prestació econòmica d'assistència personal, la millora en el procediment i la transparència en la gestió, així com en el sistema d'informació, la revisió de la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals, l'establiment de criteris comuns en l'assignació de prestacions en casos de defunció de la

persona en situació de dependència i de plans de prevenció de les situacions de dependència i promoció de l'autonomia personal.

D'altra banda, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, ha introduït mesures urgents per corregir els desequilibris que s'han produït en el SAAD, amb l'objectiu de garantir-ne la sostenibilitat, estabilitat i suficiència per al futur, així com millorar l'eficiència en la gestió d'aquest, i és necessari establir el corresponent desplegament reglamentari. Així mateix, va disposar la necessitat d'establir més equilibri entre les prestacions econòmiques i els serveis del catàleg.

Aquest Reial decret unifica totes les normes relatives a les prestacions i els serveis que s'han dictat en desplegament de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, amb la finalitat d'ordenar, simplificar i actualitzar la normativa en un únic text normatiu.

Com a conseqüència de tot això, aquest Reial decret estableix la regulació de les prestacions del SAAD, determina les intensitats de protecció dels serveis, compatibilitats i incompatibilitats entre aquests i assegura l'excepcionalitat de la prestació de cures en l'entorn familiar, amb l'objectiu també de millorar la qualitat en l'atenció a les persones en situació de dependència.

No obstant això, la comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència, pot dictar les disposicions normatives que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

A través de la disposició final primera d'aquest Reial decret es pretén donar compliment al que estableix la disposició addicional cinquena de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, i procedir a integrar en el Registre de prestacions socials públiques les prestacions regulades en els articles 17,18 i 19 de la Llei esmentada, i ampliar així els supòsits que preveu l'article 3 del Reial decret 397/1996, d'1 de març, que regula el Registre esmentat.

Així mateix, l'article 3, d'una banda, es completa la lletra k) per integrar les prestacions econòmiques abonades en virtut del Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats; d'altra banda, s'incorpora a la lletra l) la referència a l'edat de cinquanta-cinc anys, en ser aquesta l'edat fixada per ser beneficiari del subsidi per desocupació, que estableix l'article 215.1.3 de Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social; finalment se substitueix a la lletra m) el terme «minusvàlid» per «discapacitat» de conformitat amb la disposició addicional vuitena de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

En el seu procés d'elaboració, aquesta norma s'ha sotmès a consulta del Comitè Consultiu del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, del Consell Estatal de Gent Gran, del Consell Nacional de la Discapacitat i del Consell Estatal d'Organitzacions no Governamentals d'Acció Social.

Aquest Reial decret, l'aprova el Govern, de conformitat amb l'Acord de data 16 de gener de 2013 adoptat pel Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència. L'Acord esmentat ha estat elaborat de conformitat amb el que preveu l'article 8.2.b) i c) de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

Aquest Reial decret ha estat sotmès a informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, de conformitat amb el que disposen l'article 37.h) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i l'article 5.b) de l'Estatut de l'Agència, aprovat pel Reial decret 428/1993, de 26 de març.

Aquesta norma es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals.

Aquesta norma s'estableix a l'empara de la facultat que confereix al Govern la disposició final setena, en relació amb els articles 10.3, 15 i 20 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2013,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la regulació dels serveis i les prestacions econòmiques per grau de dependència, i els criteris per determinar les intensitats de protecció dels serveis del Catàleg establerts a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Així mateix, es regulen els trasllats de persones beneficiàries entre comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i de Melilla, el règim d'incompatibilitats de prestacions, el reintegrament de prestacions i la protecció dels espanyols emigrants retornats.

Article 2. *Serveis i prestacions econòmiques per grau de dependència.*

Per fer efectiu el que estableix l'article 28.3 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, es determinen a continuació els serveis i les prestacions econòmiques que corresponen als graus III, II i I de dependència.

1. Serveis i prestacions per als graus III i II:

a) Serveis:

Prevenició de la dependència.
Promoció de l'autonomia personal.
Teleassistència.
Ajuda a domicili.
Centre de dia.
Centre de nit.
Atenció residencial.

b) Serveis a través de prestacions econòmiques:

Prestació econòmica d'assistència personal.
Prestació econòmica vinculada, de conformitat amb els serveis que preveu l'apartat a).

c) Prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors.

2. Serveis i prestacions per al grau I:

a) Serveis:

Prevenició de la dependència.
Promoció de l'autonomia personal.
Teleassistència.
Ajuda a domicili.
Centre de dia.
Centre de nit.

b) Serveis a través de prestacions econòmiques:

Prestació econòmica d'assistència personal.

Prestació econòmica vinculada, de conformitat amb els serveis previstos a l'apartat a).

c) Prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors.

Article 3. *Sol·licitud i documentació.*

1. El model de sol·licitud d'inici del procediment per al reconeixement de la situació de dependència que estableixi l'Administració competent ha d'incloure informació sobre les dades següents:

a) Si la persona sol·licitant és atesa pels serveis socials en el moment de formular la sol·licitud i, si s'escau, el tipus de servei o prestació que rep.

b) Si rep cures de l'entorn familiar i des de quina data.

c) Compromís de la persona sol·licitant de facilitar el seguiment i el control de les prestacions, inclòs l'accés al domicili de la persona sol·licitant, per l'Administració competent.

d) Si la persona sol·licitant té alguna discapacitat. Tipus de discapacitat si voluntàriament ho vol manifestar.

e) Si la persona sol·licitant té diagnosticada una malaltia rara, catalogada com a tal.

f) Obligació de comunicació immediata a l'Administració competent, si es produeix l'ingrés de la persona beneficiària en centres hospitalaris o assistencials que no suposin cap cost per a la persona beneficiària.

g) Que les dades personals contingudes en la sol·licitud s'han d'integrar en els fitxers automatitzats que sobre el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SAAD) estan constituïts a l'Administració competent, sense que puguin ser utilitzats per a finalitats diferents o alienes al sistema; tot això de conformitat amb els principis de protecció de dades de caràcter personal establerts a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. De conformitat amb el que estableix l'article 5.1.d) de l'esmentada Llei orgànica, la persona interessada pot exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició davant l'Administració responsable del fitxer.

2. La sol·licitud ha d'anar acompanyada, a més, dels documents següents:

a) Compromís en l'atenció, si s'escau, del cuidador familiar o d'entorn, en el cas que estigui prestant l'atenció amb caràcter previ a la presentació de la sol·licitud.

b) Informe de salut normalitzat.

c) Declaració responsable sobre la situació econòmica i patrimonial de la persona sol·licitant.

d) Còpia de la declaració, si s'escau, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, excepte en el cas de l'autorització prevista en el paràgraf e) següent.

e) Autorització de comprovació de dades per part de les administracions públiques competents, necessàries per al reconeixement del dret a les prestacions.

CAPÍTOL II

Intensitat de protecció dels serveis i les prestacions econòmiques

Secció 1a Intensitat de protecció dels serveis

Article 4. *Intensitat dels serveis.*

1. La intensitat dels serveis de promoció d'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, que estableix l'article 15 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, es determina pel contingut prestacional de cadascun dels serveis assistencials i per l'extensió o la durada d'aquest segons el grau de dependència, en concordança amb el que disposa l'article 3.f) de la Llei esmentada.

2. S'entén per serveis assistencials els que ha de rebre la persona en situació de dependència per a la seva atenció i cura personal en la realització de les activitats bàsiques de la vida diària, així com els que tenen com a finalitat la promoció de l'autonomia personal.

3. El transport adaptat s'ha de garantir quan per les condicions de mobilitat de la persona en situació de dependència sigui necessari per assistir al centre de dia o de nit, i així s'hagi reflectit en el procés de valoració de la situació de dependència i de reconeixement de la prestació corresponent, o amb posterioritat si es modifiquen les condicions de mobilitat de la persona i queden acreditades. Aquestes condicions de mobilitat reduïda s'acrediten de conformitat amb l'article 9.3 del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, la declaració i la qualificació del grau de discapacitat.

Article 5. *Intensitat del servei de prevenció de les situacions de dependència.*

1. Les persones en situació de dependència en algun dels graus establerts han de rebre serveis de prevenció amb l'objecte d'evitar l'agreujament del seu grau de dependència, incloent aquesta atenció en els programes de teleassistència, d'ajuda a domicili, dels centres de dia i d'atenció residencial.

2. Els plans de prevenció, elaborats per la corresponent comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència, han de determinar les intensitats dels serveis de prevenció del SAAD en l'àmbit territorial corresponent.

Així mateix, aquests plans han de complir els criteris, les recomanacions i les condicions mínimes que acordi el Consell Territorial, amb especial consideració dels riscos i les actuacions per a la gent gran, per a les persones amb discapacitat i altres grups de persones d'especial vulnerabilitat.

3. Per a les persones en situació de dependència en grau I i amb l'objecte d'evitar l'agreujament del seu grau de dependència, la prevenció és prioritària, per la qual cosa ha de formar part de totes les actuacions que es duguin a terme en l'àmbit del SAAD.

Article 6. *Intensitat del servei de promoció de l'autonomia personal.*

1. Els serveis de promoció de l'autonomia personal tenen com a finalitat desenvolupar i mantenir la capacitat personal de controlar, afrontar i prendre decisions sobre com viure d'acord amb les normes i les preferències pròpies i facilitar l'execució de les activitats bàsiques de la vida diària.

2. Són serveis de promoció per a l'autonomia personal els d'assessorament, orientació, assistència i formació en tecnologies de suport i adaptacions que contribueixin a facilitar la realització de les activitats de la vida diària, els d'habilitació, els de teràpia ocupacional, així com qualssevol altres programes d'intervenció que s'estableixin amb la mateixa finalitat.

3. La intensitat d'aquest servei s'ha d'adequar a les necessitats personals de promoció de l'autonomia, a la infraestructura dels recursos existents i a les normes que

estableixi la corresponent comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència.

4. Per a les persones a les quals ja s'hagi reconegut el grau I, de dependència moderada, són serveis de promoció per a l'autonomia personal els següents:

- Els d'habilitació i teràpia ocupacional.
- Atenció primerenca.
- Estimulació cognitiva.
- Promoció, manteniment i recuperació de l'autonomia funcional.
- Habilitació psicosocial per a persones amb malaltia mental o discapacitat intel·lectual.
- Suports personals i cures en allotjaments especials.

La intensitat del servei de promoció per a les persones beneficiàries a les quals s'hagi reconegut el grau I, de dependència moderada, s'ha d'ajustar al que estableix l'annex I.

La concreció de la intensitat es determina en el programa individual d'atenció, de conformitat amb les hores mensuals que estableixi el corresponent dictamen tècnic en funció de les activitats de la vida diària en les quals la persona en situació de dependència requereixi suports o cures. Tot això, sense perjudici de les majors intensitats dels serveis i programes de promoció d'autonomia personal que cada comunitat autònoma tingui establert o pugui establir.

Així mateix, les comunitats autònomes poden desenvolupar accions i programes amb caràcter complementari a les prestacions contingudes en el programa individual d'atenció com ara assessorament, acompanyament actiu, orientació, assistència i formació en tecnologies de suport i adaptacions, que contribueixin a facilitar la realització de les activitats de la vida diària.

Article 7. *Intensitat del servei de teleassistència.*

1. El servei de teleassistència té per finalitat atendre les persones beneficiàries mitjançant l'ús de tecnologies de la comunicació i de la informació, observant les mesures d'accessibilitat adequades per a cada cas, i el suport dels mitjans personals necessaris, en resposta immediata davant situacions d'emergència, o d'inseguretat, soledat i aïllament i amb la finalitat d'afavorir la permanència de les persones usuàries en el seu medi habitual.

2. El servei de teleassistència s'ha de prestar per a les persones en situació de dependència que ho necessitin, en les condicions establertes per cada comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència.

3. Per a les persones beneficiàries a les quals s'hagi reconegut el grau I, de dependència moderada, el servei de teleassistència s'ha de prestar com a servei complementari a la resta de prestacions contingudes en el programa individual d'atenció excepte en el cas de serveis de teleassistència avançada amb suports complementaris, el contingut dels quals ha de determinar la Comissió Delegada del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

Article 8. *Intensitat del servei d'ajuda a domicili.*

1. El servei d'ajuda a domicili està constituït pel conjunt d'actuacions portades a terme en el domicili de les persones en situació de dependència, amb la finalitat d'atendre les necessitats bàsiques de la vida diària i incrementar-ne l'autonomia, amb la possibilitat de romandre en el domicili.

2. Aquest servei comprèn l'atenció personal en la realització de les activitats de la vida diària i la cobertura de les necessitats domèstiques, mitjançant els serveis que preveu l'article 23 de Llei 39/2006, de 14 de desembre, i els que, en el seu desplegament,

pugui establir la comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència.

3. La intensitat del servei d'ajuda a domicili està en funció del programa individual d'atenció i es determina en nombre d'hores mensuals de serveis assistencials, segons el grau de dependència, d'acord amb l'annex II.

4. Per determinar la intensitat del servei d'ajuda a domicili s'utilitza el terme hores mensuals d'atenció. L'hora, en aquest context, es refereix, per tant, al mòdul assistencial de caràcter unitari, el contingut prestacional del qual es tradueix en una intervenció d'atenció de la persona beneficiària.

5. En el programa individual d'atenció, cal de diferenciar, dins de les hores d'ajuda a domicili, les relatives a necessitats domèstiques o de la llar, de les d'atenció personal per a les activitats de la vida diària.

Els serveis relacionats amb l'atenció de les necessitats domèstiques o de la llar només es poden prestar conjuntament amb els d'atenció personal. Excepcionalment, i de manera justificada, es poden prestar separatament quan així ho disposi el programa individual d'atenció. L'Administració competent ha de motivar aquesta excepció en la resolució de concessió de la prestació.

6. En aquest programa individual d'atenció, la comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència ha d'establir la gradualitat de les anteriors intensitats, sobre la base de la valoració de la situació personal de dependència.

Article 9. *Intensitat del servei de centre de dia i de nit.*

1. El centre de dia i de nit públic o acreditat ha d'ajustar els serveis que estableix l'article 24 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, a les necessitats de les persones en situació de dependència ateses segons el seu grau. Tot això sense perjudici dels serveis i els programes que s'estableixin mitjançant la normativa de la comunitat autònoma o l'Administració que, si s'escau, en tingui la competència.

2. Tenint en compte la tipologia de centres que estableix l'article 15.1.d) de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, els centres de dia s'han d'adequar per oferir a les persones en situació de dependència atenció especialitzada d'acord amb la seva edat, les cures que requereixin i el grau de dependència.

3. Els centres de nit tenen per finalitat donar resposta a les necessitats de la persona en situació de dependència que requereixi atenció durant la nit. Els serveis s'han d'ajustar a les necessitats específiques de les persones beneficiàries ateses.

4. La intensitat del servei de centre de dia o de nit està en funció dels serveis del centre que requereix la persona en situació de dependència, d'acord amb el programa individual d'atenció.

No obstant això, la intensitat del centre de dia per a les persones beneficiàries a les quals s'hagi reconegut el grau I, de dependència moderada, és el que estableix l'annex III.

5. La comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència, ha de determinar els serveis, els programes i altres activitats dels centres per a cada grau de dependència.

Article 10. *Intensitat del servei d'atenció residencial.*

1. El servei d'atenció residencial ofereix una atenció integral i continuada, de caràcter personal, social i sanitari, que s'ha de prestar en centres residencials, públics o acreditats, tenint en compte la naturalesa de la dependència, el seu grau i la intensitat de cures que requereixi la persona. Pot tenir caràcter permanent, quan el centre residencial sigui la residència habitual de la persona en situació de dependència, o temporal, quan s'atenguin estades temporals de convalescència o durant les vacances, els caps de setmana i en cas de malaltia o períodes de descans dels cuidadors no professionals.

2. El servei d'atenció residencial ha d'ajustar els serveis i els programes d'intervenció a les necessitats de les persones en situació de dependència ateses.

3. La intensitat del servei d'atenció residencial està en funció dels serveis del centre que requereix la persona amb dependència, d'acord amb el programa individual d'atenció.

4. La comunitat autònoma o l'Administració que, si s'escau, en tingui la competència ha de determinar els serveis i els programes dels centres per a cada grau de dependència.

5. El servei d'estades temporals en centre residencial està en funció de la disponibilitat de places del SAAD en cada comunitat o ciutat autònoma i del nombre de persones en situació de dependència ateses mitjançant cures en l'entorn familiar.

Secció 2a Prestacions econòmiques

Article 11. Regulació dels requisits i les condicions d'accés a les prestacions econòmiques.

Els requisits i les condicions d'accés a les prestacions econòmiques, els ha d'establir la comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, en tingui la competència, tenint en compte els acords que adopti el Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

Article 12. Requisits i condicions d'accés a la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals.

1. Als efectes del que preveuen els articles 2.5, 14.4 i 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals té caràcter excepcional.

2. Poden assumir la condició de cuidadors no professionals d'una persona en situació de dependència, el cònjuge i els parents per consanguinitat, afinitat o adopció, fins al tercer grau de parentiu, quan convisquin en el mateix domicili de la persona dependent, sigui atès per ells i ho hagin fet durant el període previ d'un any a la data de presentació de la sol·licitud. S'entenen com a situacions assimilades a la relació familiar, les parelles de fet, els tutors i les persones designades, administrativament o judicialment, amb funcions d'acolliment.

3. Quan la persona en situació de dependència reconeguda tingui el domicili en un entorn caracteritzat per insuficiència de recursos públics o privats acreditats, despoblament, o circumstàncies geogràfiques o d'una altra naturalesa que impedeixin o dificultin altres modalitats d'atenció, inclosa l'atenció mitjançant serveis a través de la prestació vinculada, l'Administració competent pot excepcionalment permetre l'existència de cures no professionals per part d'una persona del seu entorn que, fins i tot no tenint el grau de parentiu assenyalat a l'apartat anterior, resideixi en el municipi de la persona en situació de dependència o en un veí, i ho hagi fet durant el període previ d'un any a la data de presentació de la sol·licitud.

Quan la persona tingui reconeguda la situació de dependència en grau III o II, és necessària la convivència amb la persona del seu entorn, atesa la necessitat d'atenció permanent i suport indispensable i continu que es requereix.

Quan la persona tingui reconeguda la situació de dependència en grau I, l'entorn a què es refereix aquest apartat ha de tenir, a més, la consideració de rural i no és necessària la convivència en el domicili de la persona dependent.

4. A més del que preveuen els apartats anteriors, s'estableixen les següents condicions d'accés a la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i els requisits dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència:

a) Que la persona beneficiària estigui sent atesa mitjançant cures en l'entorn familiar, amb caràcter previ a la sol·licitud de reconeixement de la situació de dependència no sigui possible el reconeixement d'un servei a causa de la inexistència de recursos públics o privats acreditats.

b) Que la persona cuidadora tingui la capacitat física, mental i intel·lectual suficient per desenvolupar adequadament per si mateixa les funcions d'atenció i cura, així com que no tingui reconeguda la situació de dependència.

c) Que la persona cuidadora assumeixi formalment els compromisos necessaris per a l'atenció i la cura de la persona en situació de dependència.

d) Que la persona cuidadora dugui a terme les accions formatives que se li proposin, sempre que siguin compatibles amb la cura de les persones en situació de dependència.

e) Que la persona cuidadora faciliti l'accés dels serveis socials de les administracions públiques competents, a l'habitatge de la persona en situació de dependència amb la finalitat de comprovar el compliment dels requisits o la variació de les circumstàncies, previ consentiment de la persona beneficiària.

5. En cas que la persona en situació de dependència reconeguda en grau I estigui rebent un servei dels previstos per al seu grau de dependència, en la resolució de concessió de prestacions s'ha de mantenir almenys el mateix servei o un altre servei amb la mateixa intensitat. En el cas que aquest servei sigui incompatible amb la prestació econòmica de cures en l'entorn, aquesta no s'ha de concedir.

6. La comunitat autònoma o Administració competent ha de revisar el compliment dels requisits d'accés a la prestació i de les obligacions exigides, a fi de comprovar que no es produeixi una variació de qualsevol d'aquests, i ha de controlar el seguiment de les cures en l'entorn familiar, amb la finalitat de comprovar la idoneïtat i la qualitat d'atenció d'aquests, i pot resoldre, si s'escau, la suspensió o l'extinció de la prestació.

Article 13. *Revisió de les quanties màximes de les prestacions econòmiques.*

Les quanties màximes de les prestacions econòmiques del SAAD, les ha de revisar el Govern mitjançant reial decret, amb l'acord previ del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, per als graus amb dret a prestacions.

Article 14. *Deduccions per prestacions d'anàloga naturalesa i finalitat.*

De l'import a percebre per alguna de les prestacions econòmiques que preveu aquest Reial decret, se n'ha deduir qualsevol altra prestació d'anàloga naturalesa i finalitat establerta en els règims públics de protecció social. En particular, se n'han de deduir les prestacions que preveu l'article 31 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

Article 15. *Defunció.*

Les persones que morin en els sis mesos següents a la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi dictat resolució de reconeixement de la prestació concreta no tenen la condició de persona beneficiària i no generen cap dret.

CAPÍTOL III

Règim d'incompatibilitats

Article 16. *Règim d'incompatibilitats.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 25 bis de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, són incompatibles les prestacions econòmiques entre si i amb els serveis inclosos en el catàleg, excepte amb els serveis de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal i de teleassistència.

2. Els serveis són incompatibles entre si, excepte amb el servei de teleassistència, que és compatible amb el servei de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal, d'ajuda a domicili i de centre de dia i de nit.

3. No obstant això, les administracions públiques competents poden establir la compatibilitat entre els serveis d'ajuda a domicili, centre de dia i de nit, prestació de cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals i assistència personal.

4. Les comunitats autònomes poden establir un règim propi de compatibilitats amb càrrec al nivell addicional de protecció, d'acord amb el que estableix l'article 7.3r de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

5. Als efectes de l'assignació del nivell mínim que estableix l'article 9 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, l'establiment de compatibilitats entre prestacions té la consideració d'una única prestació.

CAPÍTOL IV

Trasllat de la persona beneficiària

Article 17. *Trasllat de la persona beneficiària entre comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i de Melilla.*

1. La persona beneficiària que traslladi la seva residència al territori d'una altra comunitat autònoma o a les ciutats de Ceuta i de Melilla està obligada a comunicar-ho a l'Administració que li hagi reconegut el servei o aboni la prestació econòmica, en el termini de 10 dies hàbils anteriors a la data efectiva del trasllat, excepte per causes justificades.

2. L'Administració d'origen ha de comunicar a l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials (IMSERSO), com a òrgan coordinador, el trasllat en el termini màxim de 5 dies hàbils següents a la data d'entrada de la comunicació del trasllat en l'òrgan competent, a través del Sistema d'Informació per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència. L'IMSERSO ha de comunicar el trasllat a la comunitat autònoma de destí, dins el mateix termini.

3. La comunitat autònoma o les ciutats de Ceuta i de Melilla de destí han de revisar el programa individual d'atenció en el termini màxim de 60 dies naturals, a comptar de la data en què tingui coneixement del trasllat. L'Administració d'origen ha de mantenir, durant aquest termini, l'abonament de les prestacions econòmiques reconegudes i suspendre el dret a la prestació quan es tracti d'un servei, i substituir-los per la prestació econòmica vinculada al servei.

4. La comunitat autònoma o les ciutats de Ceuta i de Melilla de destí ha de comunicar a la persona beneficiària la situació en el termini màxim de 10 dies hàbils següents a la comunicació del trasllat efectuada per l'IMSERSO a aquesta i donar una resposta a les necessitats de la persona en situació de dependència de la manera més immediata possible.

5. Les persones en situació de dependència que estiguin desplaçades de la seva residència habitual dins el territori espanyol mantenen el dret i la reserva del servei, així com l'obligació d'abonar la participació en el cost d'aquest o, si s'escau, continuar percebent la prestació econòmica durant un temps màxim de 60 dies a l'any amb càrrec a l'Administració competent que els hagi determinat el programa individual d'atenció.

CAPÍTOL V

Reintegrant de prestacions

Article 18. *Causes de reintegrament.*

És procedent el reintegrament de l'import de les prestacions indegudament percebudes o rebudes en excés i el derivat d'una participació insuficient de la persona beneficiària en el cost del servei que determini l'Administració competent, en el marc del que preveu la normativa aplicable i, si s'escau, l'exigència de l'interès legal del diner.

Article 19. *Obligats al reintegrament.*

Estan obligades al reintegrament de les prestacions les persones següents:

1. Les persones beneficiàries.
2. Responen solidàriament de l'obligació de reintegrament els representants legals de la persona beneficiària quan hi hagi una declaració d'incapacitat judicial.
3. En cas de defunció de la persona en situació de dependència obligada a reintegrament, l'obligació de satisfer les quantitats pendents de restitució s'ha de transmetre als drethavents, els quals responen d'aquesta obligació no només amb els béns de l'heretament sinó també amb els seus propis, en el cas que no s'hagi acceptat l'heretament en benefici d'inventari.

Article 20. *Naturalesa dels crèdits a reintegrar.*

Les quantitats a reintegrar tenen la consideració d'ingressos de dret públic, i hi és aplicable per a la seva cobrança el que preveuen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària o, si s'escau, les normes que hi puguin ser aplicables.

Disposició addicional primera. *L'atenció a la dependència dels emigrants espanyols retornats.*

Les persones en situació de dependència que, com a conseqüència de la condició d'emigrants espanyols retornats, no compleixin el requisit que estableix l'article 5.1.c) de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, pel fet de no haver residit en el territori espanyol en els termes que estableix l'article esmentat, poden accedir a prestacions assistencials amb el mateix contingut i extensió que les prestacions regulades en aquesta, en els termes que s'estableixen a continuació:

- a) Correspon a la comunitat autònoma o Administració que, si s'escau, tingui la competència de residència de l'emigrant retornat la valoració de la situació de dependència, el reconeixement del dret, si s'escau, i la prestació del servei o pagament de la prestació econòmica que es determini en el programa individual d'atenció.
- b) El cost dels serveis i les prestacions econòmiques és assumit per l'Administració General de l'Estat i la corresponent comunitat autònoma, en la forma que estableix l'article 32 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.
- c) La persona beneficiària a què es refereix aquesta disposició ha de participar, segons la seva capacitat econòmica, en el finançament d'aquestes, que també s'ha de tenir en compte per determinar la quantia de les prestacions econòmiques.
- d) Les prestacions es reconeixen sempre a instància dels emigrants espanyols retornats i s'extingeixen, en tot cas, quan la persona beneficiària, pel fet de complir el període exigít de residència en el territori espanyol, pugui accedir a les prestacions del SAAD.

Disposició addicional segona. *Quanties màximes de les prestacions econòmiques.*

Independentment de la data en què s'hagi produït el seu reconeixement, les quanties màximes de les prestacions econòmiques corresponents als graus, III, II i I de dependència, són les que determina la disposició transitòria desena, apartat 2, del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

Disposició transitòria primera. *Situació relativa a les persones en situació de dependència moderada, grau I, que estiguin rebent serveis d'atenció residencial.*

Fins al 30 de juny de 2015 a les persones beneficiàries a les quals s'hagi reconegut el grau I de dependència moderada i que a data 28 d'octubre de 2010 estiguin rebent el

servei d'atenció residencial, se'ls pot oferir aquesta prestació en el procés de consulta per a l'establiment del programa individual d'atenció.

En cas que s'hagi reconegut aquesta prestació, el servei d'atenció residencial ha d'ajustar els serveis i els programes d'intervenció a les necessitats de les persones en situació de dependència moderada ateses.

Disposició transitòria segona. Intensitat del servei de promoció de l'autonomia per a les persones en situació de dependència en grau I.

En els procediments en els quals s'hagi dictat resolució de reconeixement de prestacions amb anterioritat al 15 de juliol de 2012, les administracions competents poden fer les adaptacions necessàries per adequar la intensitat del servei de promoció de l'autonomia per a les persones en situació de dependència en grau I, a les previstes a l'annex I. Mentre no es realitzin les adaptacions, són aplicables les intensitats següents:

1. La intensitat del servei de promoció s'ha d'ajustar al següent interval de protecció, sense perjudici del que preveuen els apartats 2 i 3 següents:

Grau I. Dependència moderada:

- Nivell 2: entre 20 i 30 hores mensuals d'atenció.
- Nivell 1: entre 12 i 19 hores mensuals d'atenció.

2. Per a l'atenció primerenca, s'estableix la intensitat següent:

Grau I. Dependència moderada, nivells 2 i 1: un mínim de 6 hores mensuals d'atenció.

3. Per als serveis de promoció, manteniment i recuperació de l'autonomia funcional, s'estableix la intensitat següent:

Grau I. Dependència moderada, nivells 2 i 1: un mínim de 15 hores mensuals d'atenció.

Disposició transitòria tercera. Intensitat del servei d'ajuda a domicili segons grau i nivell de dependència.

En els procediments en els quals s'hagi dictat resolució de reconeixement de prestacions amb anterioritat al 15 de juliol de 2012, les administracions competents poden fer les adaptacions necessàries per adequar la intensitat del servei d'ajuda a domicili a les que preveu l'annex II. Mentre no es facin aquestes adaptacions, són aplicables les intensitats següents:

Intensitat del servei d'ajuda a domicili segons grau i nivell de dependència

Grau i nivell	Hores d'atenció
Grau III. Gran dependència	
Nivell 2	Entre 70 i 90 hores mensuals.
Nivell 1	Entre 55 i 70 hores mensuals.
Grau II. Dependència severa	
Nivell 2	Entre 40 i 55 hores mensuals.
Nivell 1	Entre 30 i 40 hores mensuals.
Grau I. Dependència moderada	
Nivell 2	Entre 21 i 30 hores mensuals.
Nivell 1	Entre 12 i 20 hores mensuals.

Disposició transitòria quarta. *Intensitat del servei de centre de dia per a persones en situació de dependència en grau I.*

En els procediments en els quals s'hagi dictat resolució de reconeixement de prestacions amb anterioritat al 15 de juliol de 2012, les administracions competents poden fer les adaptacions necessàries per adequar la intensitat del servei de centre de dia a les que preveu l'annex III. Mentre no es facin aquestes adaptacions, són aplicables les intensitats següents:

Grau I. Dependència moderada	Hores setmanals d'atenció mínima personalitzada
Nivell 2	25 hores setmanals.
Nivell 1	15 hores setmanals.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 727/2007, de 8 de juny, sobre criteris per determinar la intensitat de protecció dels serveis i la quantia de les prestacions econòmiques de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que contradiguin el que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 397/1996, d'1 de març, pel qual es regula el Registre de prestacions socials públiques.*

Es modifica l'article 3 del Reial decret 397/1996, d'1 de març, pel qual es regula el Registre de prestacions socials públiques, en els termes següents:

U. La lletra k) queda redactada en els termes següents:

«k) Les prestacions econòmiques abonades en virtut del Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats.»

Dos. La lletra l) queda redactada en els termes següents:

«l) Els subsidis de desocupació que preveu l'article 215.1.3 del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, així com els percebuts per treballadors de més de cinquanta-dos anys de conformitat amb la normativa anterior.»

Tres. La lletra m) queda redactada en els termes següents:

«m) Les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec amb 18 anys o més i discapacitat en un grau igual o superior al 65 per 100, abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social.»

Quatre. S'afegeix una nova lletra, la o), amb la redacció següent:

«o) La prestació econòmica vinculada al servei, la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals i la prestació econòmica d'assistència personal, abonades en virtut de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les

condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat,
ANA MATO ADROVER

ANNEX I

Intensitat del servei de promoció de l'autonomia per a les persones en situació de dependència en grau I

1. Per al servei de promoció s'estableix la intensitat següent, sense perjudici del previst específicament per a l'atenció primerenca, els serveis de promoció, manteniment i recuperació de l'autonomia funcional:

Grau I. Dependència moderada: un mínim de 12 hores mensuals d'atenció.

2. Per a l'atenció primerenca, s'estableix la intensitat següent:

Grau I. Dependència moderada: un mínim de 6 hores mensuals d'atenció.

3. Per als serveis de promoció, manteniment i recuperació de l'autonomia funcional, s'estableix la intensitat següent:

Grau I. Dependència moderada: un mínim de 15 hores mensuals d'atenció.

ANNEX II

Intensitat del servei d'ajuda a domicili segons grau de dependència

- Grau III. Gran dependència: entre 46 i 70 hores mensuals.
- Grau II. Dependència severa: entre 21 i 45 hores mensuals.
- Grau I. Dependència moderada: màxim 20 hores mensuals.

ANNEX III

Intensitat del servei de centre de dia per a les persones en situació de dependència en grau I

- Grau I. Dependència moderada: un mínim de 15 hores setmanals.